

Vahur Keller "Naksitrallide" ooperist: ma püüdsin end kujutada Eno Rauaks

kultuur.err.ee

Reedel esietendub Rahvusooperis Estonia Vahur Kellers lavastatud ooper "Naksitrallid", mille autor on Tõnis Kaumann. "Huvitajale" antud intervjuus kinnitas Keller, et kuigi suuresti on teose aluseks Eno Raua raamat, siis üht-teist on võetud ka Avo Paisitiku joonisfilmist.

Rahvusooper Estonia
Estonia teater
Teater

Keller sõnas, et tema on "Naksitrallidega" väga rahul. "Ma olen rahul ka selle maja ja nende inimestega, ma teen esimest korda Estonia teatris lavastust ja väga soe vastuvõtt on olnud, kõik teevad kire ja suure himu ning innustusega oma tööd, mulle on seal väga meeldinud, see on olnud üks meeldiv protsess," tõdes ta ja tõi välja, et ideest kuni lavale jõudmiseni on kulunud kaks ja pool aastat.

Eraldi tõi Keller välja ka koostöö helilooja Tõnis Kaumanni. "Tema huumorimeel on kõigele lisaks ka väga tore asi, me oleme saanud teha väga tõsist tööd kergest vormis," ütles ta ja lisas, et "Naksitrallide" muusika jääb kummitama. "Huvitav on see, kuidas ta on kirjutanud muusika tegevuslikuks, isegi remargid on ta muusikasse sisse kirjutanud, ma avastan orkestrist mingeid pille või nüansse veel tänase päevani, kuidas ta on tegevust muusikasse sisse kirjutanud."

"Samal ajal, kui Tõnis Kaumann kirjutas veel muusikat, pidime me ülejäänud kunstilise tiimiga tegema juba kavandeid, need tuli sisse anda üle aasta varem," selgitas Keller ja lisas, et kuna tegemist on täiesti uue ooperiga, siis on lavastamine olnud ka pisut teistmoodi. "Aga kui jõudsime juba proovideni, ega siis enam ei mõelnud."

"Üks koht on lavastuses küll, mille ma kirjutan konkreetselt juurde, teise vaatuse alguses rottide stseen, kus on Eno Raul see pisut teistmoodi lahendatud, tal on veel harakad mängud ja see on pisut keerulisem, laval oleks see pisut segaseks jäänud," meenutas Keller ja tõi välja, et sinna ta kirjutas väikese viite juurde Hamelini vilepillimängijale.

Kelleri sõnul on kõige olulisem ülesanne minna sisse teise autori maailma ja keelde. "Üks parimaid komplimente on see, kui öeldakse, et see on Eno Raud, mitte Vahur Keller, kes tegi Eno Rauast midagi," ütles ta ja lisas, et talle meeldib minna materjali

sisse sarnaselt näitleja, kes peab võtma mingi rolli. "Ma püüan end kujutada Eno Rauaks selles maailmas niimoodi, nagu ma läbi selle lugemise enda jaoks kogen."

"Lõpuks saabub hetk, kui tegelased hakkavad minuga ise rääkima, see on parim hetk, kui kõik suur eeltöö on tehtud, siis hakkab Muhv mulle ise repliike peas ütlema," tõdes lavastaja ja kinnitas, et parimad mõtted tulevad poolunes või suitsupausil. "Kui mõte jookseb kinni ja lähen välja, et üks suits teha, siis järsku nad hakkavad mul peas rääkima, siis on see, et suits tuleb kiiresti ära teha ja kõik see kirja panna."

Kuigi ooperi aluseks on suuresti ikkagi Eno Raua raamat, siis ühteist on võetud ka Avo Paistiku joonisfilmist. "Näiteks see jäätisemüüja, kes kogu aeg magas, tema on meil lavastusse sisse toodud, aga raamatus teda sellisel kujul ei olnudki," selgitas Keller ja lisas, et ooperi lõpus on Muhvi melanhooliahetk, mis pärineb samuti joonisfilmist.

Toimetaja:

Kaspar Viilup, intervjuueeris Kadri Põlendik

Allikas:

"Huvitaja"